

թուղային ուղղակի գնացքների մասին։ Զարմա-
նալի է, որ այստեղ նոյնքան քիչ զիտեն և մի-
մևանց նոյնքան հակասող տեղեկութիւններ կա-
րողացան տալ ինձ այդ հարցի մասին, որքան և
թիվլիսում, Բաթումում և շոգենավի վրա։ Մէկ
քան հաստատէ՞ որ Օդէսայից ուղղակի գնացք-
ը կայ մինչև Պարիդ։ Պատմում էին, որ էժանաց-
րած գներով գնացքներ կան, բայց այդ բոլորը
սուտ յայտնվեցի Հարցաւոր համարեցի հաղորդել
այդ ի տեղեկութիւն այն անձանց, որոնք զիտա-
ւորութիւն ունեն Պարիդ գնալ։

որ նա հոգ տանէր այսպիսի մի ընթերցարան
հիմնելու մասին:

Վերևում յիշեցինք և Հին-Նախիջևանի մասին:
Առիթ ունենալով լինելու Հին-Նախիջևանում, Աբ-
սեցինք, որ այնտեղ մի ժամանակ եղել է մի ողոր-
մելի ընթերցարան, որը մի տարի միայն կեանք է
ունեցել: Զը գիտենք, ինչ է եղել պատճառը, որ
ընթերցարանը գաղարեցրել է իր գոյութիւնը:
Ցանկալի է իմանալ այդ պատճառը, որպէս զի
կարելի լինի պարզել այն, թէ ինչ է այդ անա-
ջողութեան զիսաւոր աղբիւրը:

թիւններին և ժողովրդեան՝ թիւրքիայից պաղեց-
նել և ձեր հայ ծառաների յոյսն ու բաղձանքը
ձեր մեծութեան գութ ու խնամքից հեռացնել:
Ձեր հայ ծառաների բաղձանքն ու ակնկալու-
թիւնը ձեր մեծութեան չնորհաց և ողորմութեան
է կապված. նրանք ուրիշ ոչ մէկին դիմելու և
կարօտ լինելու հարկաւորութիւն չունեն: Ձեր մե-
ծութեան չնորհով այստեղ կատարեալ խաղաղու-
թիւն և կարգ է տիրում: Նահանգի կուսակալ
(վալի) Խալիլ-բէյ հաւատարիմ, արդար, եռան-
գուն և զրջահայեաց մարդ է: Խաղաղութիւնն ա-

թիւնը Այս ընկերութեան գլխաւոր զեկավարնեց
ըստ հայ կաժօղիկներն են:
Այս տարի թիվլիսի լոգական ինսարիտուտից
աւարտողների թւում կային և երեք թուրք օ-
րբարդներ, որոնցից մէկը նոյն խնդ մահմետական
բարձրաստիճան հոգևորականի՝ մոռփթիի աղջիկն
է: Անկասկած զա եթէ որչ մի նշանաւոր, բայց
ուրախայի երևոյթ է անշարժութեան տակ ճընշ-
կած մահմետական կանանց կեանքի մէջ:

8-1800-774-078

ՆԱՄԱԿ-ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Ար այս վեհապետուի ծևն ու խորձաւունիսի Եղին
Մինչգեռ Անդրկովկասի գրեթէ բարոր հայա-
լուսակ քաղաքներում հիմնվում են ընթերցարան-
ներ, Երևանուում և Հին-Նախիջևանուում տակաւին
աւելորդ են համարում զրա մասին մտածելն ան-
գամ թէպէտ և տարիներից ի վեր մի քանի ան-
գամ Երևանից լրագիրներում գրած ժղթակցու-
թինների մէջ այդ հարցի մասին խօսվել է, սա-
կան հարցը մինչև այդմ էլ մատել է լոկ հարց
և աւելի ոչինչ ի հարկէ մի կամ մի քանի մար-
դիկ ևն կարող գրադարաններ հիմնել և գործը
գումար բերել, եթէ չը մինի ժղովութիւն տառար
մեծամասնութեան համակրութիւնը, աջակցու-
թիւնը և ցանկութիւնը Խոկ ասել թէ Երեւանի
կամ Հին-Նախիջևանի հայ հասարակութիւնները
ընթերցարանների պահանջ են գրում, այդ Քիչ
հեռու կը լինի ծմարտութիւնից Սոյէ պատճա-
ռով, մենք կարծում ենք, պէտք է շտապեցնել
գրադարանների և ընթերցարանների հիմնարկու-
թիւնը, քանի որ լուրջ ընթերցասիրութիւնը մի
զօրեղ միջոց է ժողովրդին առաջ մղելու և նրան
մի փոքր գիտակցութեան հասցնելու համար:
Երեանում առաւել քան մի ուրիշ տեղ պէտք
է արդէն ցանկութիւն ծագած լինէք հիմներու
հասարակաց ընթերցարան, իրքն մի հայաշատ և
բազմամարդ քաղաքում և միթէ տասներկ հա-
զարներ են պէտք մի ընթերցարան պահելու հա-
մար. կարծում ենք—ոչ բաւական է և մի հա-
մեստ գումար, և կարելի կը լինի ընթերցարանի
գոլութիւնը պահպանել Մենք պնդում ենք, որ
Երեանին անհրաժեշտ է մի ընթերցարան, որտեղ
ստացվին հայոց և ուսուաց մամուլի նշանաւոր
օրդանները և նոր լոյս տեսնող ընտիր, Կրթիչ
նշանակութիւն ունեցող գրքեր թէ հայերէն, և թէ
ուստի սկզբում մի համեստ ընթերցա-
րան հիմնվի՝ անկասկած մի քանի տարի անցած,
նա կարող կը լինի ծովանալ՝ թէ մասնաւոր ան-
հատների կողմից նուիրած և թէ նոյն խոկ ընթեր-
ցարանի հաշուով ձեռք բերած գրքերով Ցանկալի է
միայն, ի հարկէ, որ հիմնվելի ընթերցարանը լինի
գնի կողմից մատչելի, եթէ չասենք ձրիւ Մեր
հասարակութեան մէջ արդէն կան շատ ընթեր-
ցարներ, որոնք աղատ ժամերը պարապ և անօ-
գուտ են անցկացնում գլխաւորագէս ընթերցա-
րանի բացակայութեան պատճառով: Այդմ Երե-
ւանում հաստատված է կոմիսարեան Բարեգործա-
կան ընկերութեան ճիւղը, որի վրա, մեր կարծի-
քով, ընկնում է այդ հանրօգուտ ձեռնարկութեան
իրագործման պարտականութիւնը: Ցանկալի է,

այդ զես իրաւունք չէ տալիս կարծելու, թէ դա
անկարենի բան է, և ի նկատի ունենալով ժողո-
վրդի մէջ արթնացող պահանջը, մեկանից իւրա-
քանչիւրը իւրաւունք ունի սպասելու, որ տեղա-
կան երիտասարդութիւնը և ինտելիգենցիան հարկ
եղած ուշադրութիւնը անմիջապէս կը դարձնեն
այդ խնդիրի վրա: Այս մաս խուզրու չէ
նեցրաց և այս խուզմարաց առջ գոյց Ե
ր հայեց բյուլետինը և նորմա ու Յ
ժուան և Խամաց ՍԵՐԲԻՆ ՀՈՒԴՇԵՐ արքուն հարա-
լիազը պատրիարքության առջարկան առջրիան
առ Վանից Խայրի 27-ից հայերը 114 ստորա-
գրութեամբ մի հեռագիր են ուղարկել ուղղակի
թիւքաց Սուլթանին հետեւալ բովանդակու-
թեամբ, որը թարգմանօրէն բառ առ բառ առաջ
ենք բերում: «Յաւօք սրտի իմացանք, որ այս
մօտ ժամանակներում, օտար լրագրներից ումանք
Հայաստանում չարագործութիւնները անուններ
զանազան զբարատութիւնները և այլիմաստ յօ-
զուածներ են տայել, որոնց մէջ հրատարակում
են թէ թիւքաց բէգերն ու աղաները այլ ևս
չէքեղ գերինմը վը գտնելով, հայ աղջիկներին
բռնութամբ յափշտակում են և իրանց հարէմ-
ները տանում, թէ այս զեղծման մասնակցում է
նոյն իմ տեղական կառավարութիւնը, թէ խա-
ղաղութիւնը խանգարված է և բհայոց ու քրդերի
մէջ տիրած կատարեալ հակառակութեան պատ-
ճառով միշտ քրդերը սպանում են հայերին, թէ
Վանում բազմաթիւ ձերբակալութիւններ են տե-
ղի ունեցել և թէ այս զրութիւնը բառանալու հա-
մար հարկ եղած միջոցները պէտք է ձեռք սպ-
անել անյանդ, և այս հրատարակութիւնները զա-
նազան ժողովներում և շրջաններում այլայլման և
վիճի պատճառ են եղեւ թիշեալ հրատարակու-
թիւնները բոլորովին անհիմն են, ոչ մի հայ աղ-
ջիկ չէ տարված բէգերի և աղաների կողմից ոչ
թէ միայն բռնութեամբ, այլ նաև նրա հաւանու-
թեամբ: Մեր առևտուրն ամբողջ թիւք ժողո-
վրդեան և մանաւանդ տրտունջի առիթ դարձող
քրդերի հետ հայրենակցաբար է կատարվում, և
ընչից ու կաղուածքի սեպհականութիւնն և ա-
ամեն առարկայի և իրաւունքների մէջ հաւա-
սարութիւն է պահպանվում: Մեր մէջ ոչ մի ընդ-
դիմութիւն և հակառակութիւն գոյութիւն չէ ու-
նեցած: Իսկ ձերբակալութիւնների վախճանը՝ ըստ
արքանոյն չենք հասկացել, բայց չենք էլ լսել թէ
մի որ և է կողմում բռնութիւն և հարստահա-
րութիւն կատարված լինի: Այս սուտ յայտարա-
րութիւնների միակ թշնամական միտքն է օսմա-
նեան տէրաւթեան բարեկամ եւրօպական պետու-

Ճառ են, որ ձեր հայ ծառաները ձեր մեծութեան
կեանքի համար աղօթեն միշտ; ուր մնաց, որ
միշեալ լրագիրների պատմածի համաձայն այս-
տեղ սոյնօրինակ ո՞րագործութիւններ պատա-
հեն: Ուստի ի հերքումն վերզբեալ հրատարա-
կութիւնների և ի հաստատութիւն և ամրապն-
դումն մեր անյօդղող հաւատարութեան դէպի
ձեր մեծութեան գահին, մենք Վանի սահանգի
բարանդակ հայ հասարակութեան կողմից աղեր-
սում ենք, որ սոյն խնդրագիրն ընդունէք: Սո-
րագրած է առաջին տեղում՝ «Ղ.Զ.թարար Ստե-
փան քանանայ», որից յետոյ գալիս են միւս
ստորագրութիւնները: Այդ հեռագրի մի պատճէնը
ուղարկված է Կ. Պոլսի ամենից աղբյուրիկ «Թա-
րթ» Մագրիս: Նոյն հեռագրը յետոյ հրատա-
րակված է Կ. Պոլսի բոլոր լրագրություններում:

Մայիսի 28-ին, Կ. Պոլսում հանդիսաւոր կեր-
պով կատարվել է թիւրքահայոց ազգային սահ-
մանադրութեան 29-րդ տարեդարձու Կ. Պոլսից
այդ հանդիսի մասին մեզ գրում են. «Ներկայ Եր-
ժամ 10 հազար ժողովուրդ. յօդուա ազգային հի-
ւանդանոցի արդինքը է ստացվել այդ հանդիսից
250. օմի. ուկի: Հանդիսի սեղանին նախագա-
հում էր նորէն պատրիարքը»:

ԿԱՐՍԻՑ մեզ գրում են. «Այստեղի երիտա-
սարդները անցեալ օքերը պատսպարեցին մի 22
տարեկան հիւանդ մշակի, որին թաթումում մի ի-
շխանատէր հիւանդ գրութեան մէջ փողոց էր
չպրաեւ: Քաղաքի բժիշկը այցելում է հիւանդին
ծրիարար, զեղն Խո մատակարարվում է ծրիա-
րար: Հիւանդի միւս պէտքերը հոգացվեց ժողո-
վարաբութեամբ: Ասկայն այդպիսիների թիւը
անքան շատ է, որ հարկաւոր է հաւաքական
օգնութիւններ:»

Կ. ՊՕԼՍԻՑ մեզ գրում են. «Ազգային ժողովը
ընտրեց նոր Քաղաքական ժողով, բազկացած 14
անդամներից: Անդամների մեծ մասը սեղանաւոր-
ներ: և վաճառականներ են, և ոչ թէ Բ. Գրան
պաշտօնեաններ: Ա. ատենապետ գոկօր թիրեա-
քեան կրկին անդամ հրաժարական տուեց, բայց
այդ հրաժարականը կրկին մերժվեցաւ:»

Երգիչ Ներուս Շահլամեանց բնույթում մեզ հա-
զարդուամ են Կ. Պոլսից, հրաժերված է մասնակ-
ցնելու մի կոնցերտի, որը պէտք է տայ Կ. Պօլ-
սում «Քնար» երաժշտական յայտնի ընկերու-

նետաքրքրում է ամեն մի գաւառացըն, զարգաց-
ման ինչ աստիճանին էլ պատկանէր նաև Տարվայ
ընթացքում հաւաքած բերքը, ջորենի, ու գարու
գինը—մազանդասն էլ պատկանէր քանակութիւնը
և այլն, ժողովարանի հերթական խնդիրներն ին,
ձմեռվայ, գլխաւորապէս առաջին ամսվայ ընթաց-
քում. նրանից իետոյ գալիս է գաւառական հա-
սարակութեան մէջ այրող խնդիրներից մէկը—
հարկի, խարջի խնդիրը: Ոչ մի բան աշխար-
հի մէջ, ընթերցող, ինձ և ձեզ անքան վեն կա-
րող զբաղեցնել և մեր մէջ խօսակցութիւն ու
մտածութիւններ առաջաբնել, որքան որ գաւա-
ռական հասարակութեան մէջ հարկի, խարջի
խնդիրն է, այդ հարցը զբաղեցնում է նրան ամ-
բողջ տարվայ ընթացքում, բայց նա կենդանա-
նում և տիրապետող է դառնում գիւղական հա-
սարակութեան մէջ աւելի ձմեռը Տարմայ այդ
ժամանակամիջոցում գաւառական հասարակու-
թեան որ անկիւնը մտնելու լինէք, հարկի, անու-
նը, նրա մասին անվերջ խօսակցութիւններ ու խոր-
հղածութիւններ կը լսէք գաւառական կառավա-
րութիւնը իր սովորական միջոցներով հրաւիրում է
գիւղական հասարակութիւնները հարկը վճարել.
ամբողջ օրերով եթէ գիւղում շրջելու լինէք բացի

հարկի մասին խօսակցութիւններից դուք ու արիշ
ոչինչ չեք լին. Այդ ժամանակամիջոցը գաւառում
վերին, աստիճանի հետաքրքիր է, այդ ժամանակա-
միջոցում անդադար զործում են և տանուտէրները,
և մանր պաշտօնեաները ։ Պղտոր ջրում ձուկ
որսալով պակաս գեր չեն խաղում այդտեղ և ու-
նեսոր գիւղացիները, չքաւորներին հրէշաւոր տոլկու-
ներով և պայմաններով փող տալու զործում թէ
ինչ բաներ են. կատարում գիւղերի մէջ վաշխա-
ռուները այդ ժամանակամիջոցում, դժուար է մի
տու մի նկարագրել, այդ պէտք է տեսնել և
նայել այդ բանի վրա, ընթերցով կեանքը, տե-
ղական պայմանները, ժողովրդի նիստ. ու կացը
ճանաչող աջքերով։ Այս ընթերցող, գաւառա-
կան պարզ կեանքն էլ իր բարդ խնդիրներն ու-
նի, խնդիրները որոնց լուծման մէջ անզօր, է դիպ-
լոմը, կրթութիւնը... ։

կայտով, և հայով, ու գարով, զորդով, տաւարով, մածնով, մաղով, և կժով, վարձատրում է չեղի և շնչոտիների մէջ կրօպած աղքատը: Կաշառը, ու ըլ-ըլշ լեզով փէ շքէ շը, միշտ եղելէ Ասիայի այս անխորտակելի տյժը, որին համար լուծելի է ամեն մի խնդիր: Կաշառը միշտ չքշչը մի այնպինի կերպարանք է ստացել, որ կարծէք առանց դրան եօլա գնալ չէ: Կարելի:

Քայց զուք երևակայեցէք ձեզ, որ այժմ գիւղական աշխարհում սկսում է տիրապետել զեղծումների միջայի ձև: Քայցատրենք: թէ ինչ է հարկը գիւղական հասարակութեան աջրում, թէ ինչպէս է բաժանվում նա հասարակութեան մէջ, թէ ինչպէս է էլլի գը թուղիչին անում, թա սմին բաժանում, հարկը ժողովում և այլն, այդ մի առանձին պատմութիւններ, վերին առարկանի հետաքրքիր, բայց այնքան մեծ և ընդարձակ, որ այդ մենք կը, վերապահենք: մի այլ նամակ կի համար, խնկ այժմ կանցնենք, ուղղակի մեզ հետաքրքրող հարցին:

N. գիւղական հասարակութիւնը տարուց տարի վճարում է, որինակ, 1,000 ըրտպի հարկ. որ և է պատճառներով, —որինց մի առ մի այնունող թւելը շատ հնուու կը տանէր մեզ, —մի տարի, ար-

գունական պալատի կարգադրութեամբ, այդ
հարկից 500 ր. տրվում է նոյն Ն. գիւղական
հասարակութեանը Այստեղ օգտվում են շատերը.
տանստերը, խարջ հաւաքողը, և շատ ուժիչներ,
երբեմն գործի մասին բոլորովին հասկացողու-
թիւն չունեցող անձնաւորութիւններ Հասարակու-
թիւնը, ինչպէս միշտ, տողավում է 1,000 ր., տալիս
է զանձարանին 500 ր., իսկ մնացած փողը վերոյի-
շեալ անձինք բաժանում են միմևանց մէջ: Այդ դէպ-
էքր չեն, ըստերցող, այդ ամեն օր կրկնվող իրո-
ղութիւններ են: Այդ զեղծումներից մէկը, Երևանի
նահանգի Սուքմալու գաւառում անցելէ արդէն
դատաստանական լշխանութեան ձեռքը. Գաւ-
առերը ակներեն են: Մեղադրվում է առ այժմ մէ-
կը, հարկահանը: Ինչ որքան կը լինի սև նստա-
րանի վրա նստող անձանց թիւը այդ գործում
յետոյ, զեռ յայտնի չէ, յայտնի է միայն, որ
չարագործութեան ծայրը բացվել է....

Աւա ձեզ ըստերցող, մի գիծ մոլոր գաւառա-
կան կեանքի պատմութիւնից, մի մռաց զի՞ս, ո-
րը վարագութում է ձեր լիշողութիւնների մէջ
այս բոլորը, ինչ որ կապված էր ձեր մէջ գի-
ղական պարզութեան, և անդորրութեան հնու...
Սու կորզանեան

